

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 25. maj 2020
(OR. en)**

**2018/0169 (COD)
LEX 1999**

PE-CONS 12/20

**ENV 214
SAN 147
CONSOM 77
AGRI 117
CODEC 331**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O MINIMALNIH ZAHTEVAH ZA
PONOVRNO UPORABO VODE**

UREDBA (EU) 2020/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. maja 2020

o minimalnih zahtevah za ponovno uporabo vode

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 110, 22.3.2019, str. 94.

² UL C 86, 7.3.2019, str. 353.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 7. aprila 2020 (UL C 147, 4.5.2020, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. maja 2020 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vodni viri v Uniji so izpostavljeni vse večjim obremenitvam, kar povzroča pomanjkanje vode in slabšanje njene kakovosti. Še posebej podnebne spremembe, nepredvidljivi vremenski vzorci in suša močno povečujejo pritisk na razpoložljivost sladke vode, ki je posledica razvoja mest in kmetijstva.
- (2) Zmožnost Unije za odzivanje na vse večje obremenitve vodnih virov bi se lahko izboljšala z bolj razširjeno ponovno uporabo očiščene odpadne vode, omejevanjem odvzemanja iz vodnih teles površinskih voda in vodnih teles podzemnih voda, zmanjševanjem vpliva odvajanja očiščene odpadne vode v vodna telesa in spodbujanjem varčevanja z vodo preko številnih uporab komunalne odpadne vode, ob hkratnem zagotavljanju visoke ravni varstva okolja. V Direktivi 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ je ponovna uporaba vode skupaj s spodbujanjem uporabe tehnologij za učinkovito rabo vode v industriji in z vodo varčnih metod namakanja omenjena kot eden od dopolnilnih ukrepov, ki jih lahko države članice uporabljajo za doseg ciljev navedene direktive, in sicer dobrega kakovostnega in količinskega stanja vodnih teles površinskih voda in vodnih teles podzemnih voda. V skladu z Direktivo Sveta 91/271/EGS² je treba očiščeno odpadno vodo znova uporabiti, kadar koli je to mogoče.

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

² Direktiva Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30.5.1991, str. 40).

- (3) Sporočilo Komisije z dne 14. novembra 2012 z naslovom „Načrt za varovanje evropskih vodnih virov“ poudarja, da je treba vzpostaviti instrument za ureditev standardov na ravni Unije za ponovno uporabo vode, da bi se odpravile ovire za razširjeno uporabo take alternativne oskrbe z vodo, ki bi lahko prispevala k zmanjšanju pomanjkanja vode in zmanjšanju ranljivosti sistemov oskrbe.
- (4) V sporočilu Komisije z dne 18. julija 2007 z naslovom „Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji“ je določena hierarhija ukrepov, ki bi jih države članice lahko upoštevale pri obvladovanju pomanjkanja vode in suše. V sporočilu je navedeno, da se lahko v regijah, kjer so bili v skladu s hierarhijo možnih rešitev problemov z vodo izvedeni vsi preventivni ukrepi in kjer povpraševanje po vodi še vedno presega njeno razpoložljivost, v nekaterih okoliščinah ter ob upoštevanju vidika stroškov in koristi kot alternativni pristop k blažitvi posledic hude suše uporabi dodatna infrastruktura za oskrbo z vodo.
- (5) Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 9. oktobra 2008 o obravnavanju izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji¹ opozarja, da bi bilo treba pri upravljanju vodnih virov dati prednost pristopu, ki temelji na povpraševanju, hkrati pa meni, da bi Unija morala pri tem upravljanju uporabiti celostni pristop, ki bi združeval ukrepe za upravljanje povpraševanja, ukrepe za optimizacijo obstoječih virov v vodnem krogu in ukrepe za ustvarjanje novih virov, ter da bi bilo treba pri tem pristopu upoštevati okoljske, socialne in gospodarske vidike.

¹ UL C 9 E, 15.1.2010, str. 33.

- (6) Komisija se je v svojem sporočilu z dne 2. decembra 2015 z naslovom „Zaprtje zanke - akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo“ zavezala, da bo sprejela vrsto ukrepov za spodbujanje ponovne uporabe očiščene odpadne vode, vključno s pripravo zakonodajnega predloga o minimalnih zahtevah za ponovno uporabo vode. Komisija bi morala posodobiti svoj akcijski načrt in vodne vire še naprej obravnavati kot prednostno področje, na katerem je treba ukrepati.
- (7) Namen te uredbe je olajšati izvajanje ponovne uporabe vode, kadar koli je to mogoče in stroškovno učinkovito, in na ta način ustvariti ustrezen okvir za tiste države članice, ki želijo ali morajo izvajati ponovno uporabo vode. Ponovna uporaba vode je obetavna možnost za številne države članice, vendar se je zaenkrat zanjo odločila ter na tem področju sprejela nacionalne predpise ali standarde le peščica. Ta uredba bi morala biti dovolj prožna, da bi omogočala nadaljevanje prakse ponovne uporabe vode, hkrati pa drugim državam članicam zagotavljala, da ta pravila lahko uporabljajo, če se odločijo, da bodo to prakso uvedle pozneje. Vsaka odločitev o tem, da se voda ne bi ponovno uporabljala, bi morala biti ustrezno utemeljena na podlagi meril iz te uredbe, poleg tega pa bi bilo treba opravljati redne preglede te odločitve.

- (8) Direktiva 2000/60/ES zagotavlja državam članicam potrebno prožnost, da lahko v programe ukrepov, ki jih sprejmejo, vključijo tudi dodatne dopolnilne ukrepe, s katerimi podprejo svoja prizadevanja za doseganje ciljev glede kakovosti vode, določenih v navedeni direktivi. Nedokončen seznam dopolnilnih ukrepov iz dela B Priloge VI k Direktivi 2000/60/ES med drugim vsebuje ukrepe za ponovno uporabo vode. V tem okviru in v skladu s hierarhijo ukrepov, ki bi jo države članice lahko upoštevale pri obvladovanju pomanjkanja vode in suše ter ki spodbuja ukrepe od varčevanja z vodo do politike določanja cen in alternativnih rešitev, pa tudi ob ustreznem upoštevanju vidika stroškov in koristi, bi se morale minimalne zahteve za ponovno uporabo vode, kot so določene s to uredbo, uporabljati vedno, kadar se očiščena komunalna odpadna voda iz komunalnih čistilnih naprav v skladu z Direktivo 91/271/EGS ponovno uporabi za namakanje v kmetijstvu.
- (9) Za ponovno uporabo ustrezno očiščene odpadne vode, na primer iz komunalnih čistilnih naprav, se šteje, da ima manjši vpliv na okolje kot drugi alternativni načini oskrbe z vodo, kot so prenos vode ali razsoljevanje. Vendar se taka ponovna uporaba vode, ki bi lahko zmanjšala tratenje vode in omogočila njen prihranek, v Uniji izvaja le omejeno. Zdi se, da je to delno zaradi znatnih stroškov sistemov ponovne uporabe odpadne vode ter dejstva, da ni skupnih okoljskih in zdravstvenih standardov Unije za ponovno uporabo vode, pri kmetijskih proizvodih pa zlasti zaradi potencialnega tveganja za zdravje in okolje ter morebitnih ovir za prosti pretok proizvodov, ki so se namakali s predelano vodo.

- (10) Zdravstvene standarde v zvezi s higieno živil za kmetijske proizvode, ki so se namakali s predelano vodo, je mogoče doseči le, če se zahteve glede kakovosti predelane vode, namenjene za namakanje v kmetijstvu, med državami članicami ne razlikujejo bistveno. Harmonizacija zahtev bi prispevala tudi k učinkovitemu delovanju notranjega trga v zvezi s takimi proizvodi. Zato je primerno uvesti minimalne ravni harmonizacije z določitvijo minimalnih zahtev za kakovost vode in spremljanje. Takšne minimalne zahteve bi morale biti sestavljene iz minimalnih parametrov za predelano vodo, ki temeljijo na tehničnih poročilih Skupnega raziskovalnega središča Komisije in upoštevajo mednarodne standarde na področju ponovne uporabe vode, in iz drugih strožjih ali dodatnih zahtev glede kakovosti, ki bi jih lahko pristojni organi po potrebi uvedli skupaj z morebitnimi ustreznimi preventivnimi ukrepi.
- (11) Ponovna uporaba vode za namakanje v kmetijstvu lahko prispeva tudi k spodbujanju krožnega gospodarstva z obnavljanjem hranil iz predelane vode in njihovim nanašanjem na kulturne rastline s pomočjo tehnik fertigacije. Tako bi lahko s ponovno uporabo vode zmanjšali potrebo po dodatnem dovajanju mineralnih gnojil. Končne uporabnike bi bilo treba obvestiti o vsebnosti hranil v predelani vodi.
- (12) Ponovna uporaba vode bi lahko prispevala k obnovitvi hranil, ki jih vsebuje očiščena komunalna odpadna voda, pri čemer bi lahko bila uporaba predelane vode za namakanje v kmetijstvu ali gozdarstvu dejansko način za vrnitev hranil, kot so dušik, fosfor in kalij, v naravne biogeokemične cikle.

- (13) Med razlogi za počasno uvajanje ponovne uporabe vode v Uniji se navajajo visoke naložbe, potrebne za nadgradnjo komunalnih čistilnih naprav, in pomanjkanje finančnih spodbud za ponovno uporabo vode v kmetijstvu. Moralo bi biti mogoče nasloviti te ovire s spodbujanjem inovativnih shem in ekonomskih spodbud, s katerimi bi se ustrezno upoštevali stroški ter socialno-ekonomske in okoljske koristi ponovne uporabe vode.
- (14) Izpolnjevanje minimalnih zahtev za ponovno uporabo vode bi moralo biti skladno z vodno politiko Unije in bi moralo prispevati k doseganju ciljev trajnostnega razvoja iz agende Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030, zlasti šestega cilja, da bi se zagotovili razpoložljivost vode in trajnostno upravljanje z njo, sanitarna ureditev za vse ter bistveno povečanje recikliranja vode in varne ponovne uporabe vode po vsem svetu, s čimer bi prispevali k doseganju dvanajstega cilja trajnostnega razvoja Združenih narodov glede trajnostne porabe in proizvodnje. Poleg tega bi morala ta uredba poskušati zagotoviti uporabo člena 37 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah glede varstva okolja.
- (15) V nekaterih primerih upravljavci objektov za predelavo vode predelano vodo še vedno prevažajo in shranjujejo, potem ko zapusti objekt za predelavo vode, preden jo dostavijo naslednjim akterjem v verigi, na primer upravljavcu distribucijskega sistema za predelano vodo ali upravljavcu objekta za shranjevanje predelane vode ali končnemu uporabniku. Treba je opredeliti mesto skladnosti, da se pojasni, kje preneha odgovornost upravljavca objekta za predelavo vode in se začne odgovornost naslednjega akterja v verigi.

- (16) Obvladovanje tveganja bi moralo zajemati proaktivno ugotavljanje in obvladovanje tveganj ter bi moralo upoštevati načelo proizvodnje predelane vode takšne kakovosti, kot se zahteva za določeno uporabo. Ocena tveganja bi morala temeljiti na ključnih elementih obvladovanja tveganja ter ugotoviti morebitne dodatne zahteve za kakovost vode, potrebne za zagotovitev ustreznega varstva okolja ter varovanja zdravja ljudi in živali. Načrti obvladovanja tveganj pri ponovni uporabi vode bi morali zato zagotoviti varno uporabo predelane vode in upravljanje z njo ter da ni tveganj za okolje ali za zdravje ljudi ali živali. Pri pripravi takšnih načrtov obvladovanja tveganj bi se lahko upoštevale obstoječe mednarodne smernice ali standardi, kot so smernice ISO 20426:2018 za ocenjevanje in obvladovanje tveganja za zdravje, povezanega s ponovno uporabo vode, ki ni namenjena pitju, in smernice ISO 16075:2015 za uporabo očiščene odpadne vode za namakanje ali smernice Svetovne zdravstvene organizacije (SZO).
- (17) Zahteve glede kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi, so navedene v Direktivi Sveta 98/83/ES¹. Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da dejavnosti ponovne uporabe vode ne bi povzročile poslabšanja kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi. Zato bi bilo treba pri načrtu obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode posebno pozornost nameniti varstvu vodnih teles, ki se uporabljajo za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi, in ustreznih vodovarstvenih območij.

¹ Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5.12.1998, str. 32).

- (18) Sodelovanje in vzajemno delovanje različnih strani, udeleženih v procesu predelave vode, bi morala biti nujna pogoja za vzpostavitev postopkov predelave v skladu z zahtevami za posamezne uporabe, da bi lahko oskrbo s predelano vodo načrtovali glede na povpraševanje končnih uporabnikov.
- (19) Da bi se učinkovito zavarovala okolje ter zdravje ljudi in živali, bi morali imeti upravljavci objektov za predelavo vode glavno odgovornost za kakovost predelane vode na mestu skladnosti. Zaradi izpolnjevanja minimalnih zahtev iz te uredbe in morebitnih dodatnih pogojev, ki jih določi pristojni organ, bi morali upravljavci objektov za predelavo vode spremljati kakovost predelane vode. Zato je primerno določiti minimalne zahteve za spremljanje, ki vključujejo pogostost rutinskega spremljanja ter čas in cilje uspešnosti za validacijsko spremljanje. Nekatere zahteve za rutinsko spremljanje so določene v Direktivi 91/271/EGS.

- (20) Ta uredba bi morala zajemati predelano vodo, ki se pridobi iz odpadne vode, ki se zbere v kanalizacijskih omrežjih, očisti v komunalnih čistilnih napravah v skladu z Direktivo 91/271/EGS ter nato še dodatno očisti, bodisi v komunalni čistilni napravi bodisi v objektu za predelavo vode, da bi ustrezala parametrom iz Priloge I k tej uredbi. V skladu z Direktivo 91/271/EGS za aglomeracije s populacijskim ekvivalentom (PE), manjšim od 2000, ni treba zagotoviti kanalizacijskega omrežja. Vendar pa mora biti komunalna odpadna voda iz aglomeracij s PE, manjšim od 2000, ki vstopa v kanalizacijsko omrežje, v skladu s členom 7 Direktive 91/271/EGS podvržena primernemu postopku čiščenja, preden se odvede v sladko vodo ali estuarije. Zato bi morala odpadna voda iz aglomeracij s PE, manjšim od 2000, spadati v področje uporabe te uredbe le, kadar vstopa v kanalizacijsko omrežje in je podvržena postopku čiščenja v komunalni čistilni napravi. Podobno ta uredba ne bi smela zadevati biološko razgradljive tehnološke odpadne vode iz tovarn, ki spadajo v industrijske sektorje, navedene v Prilogi III k Direktivi 91/271/EGS, razen kadar odpadna voda iz teh tovarn vstopa v kanalizacijsko omrežje in je podvržena postopku čiščenja v komunalni čistilni napravi.

- (21) Ponovna uporaba očiščene komunalne odpadne vode za namakanje v kmetijstvu je tržno usmerjen ukrep, ki temelji na povpraševanju in potrebah kmetijskega sektorja, zlasti v nekaterih državah članicah, v katerih primanjkuje vodnih virov. Upravitelji objektov za predelavo vode in končni uporabniki bi morali s sodelovanjem zagotoviti, da predelana voda, proizvedena v skladu z minimalnimi zahtevami kakovosti, določenimi s to uredbo, ustreza potrebam končnih uporabnikov, povezanim z različnimi kategorijami kulturnih rastlin. Kadar razredi kakovosti vode, ki jo proizvedejo upravitelji objektov za predelavo vode, ne ustrezajo kategoriji kulturnih rastlin in metodi namakanja, ki se že uporablja na zadevnem območju, na primer v kolektivnem sistemu oskrbe, bi se lahko zahteve glede kakovosti vode izpolnile tako, da se na naslednji stopnji uporabi več možnosti čiščenja vode, samostojno ali v kombinaciji z možnostmi, ki ne vključujejo čiščenja predelane vode, v skladu s pristopom večkratnih pregrad.
- (22) Za zagotovitev optimalne ponovne uporabe komunalnih odpadnih vodnih virov bi bilo treba končnim uporabnikom omogočiti usposabljanja, da se zagotovi, da uporabijo predelano vodo ustreznega razreda kakovosti. Kadar je namembnost specifične vrste kulturne rastline neznana ali kadar ima specifična vrsta kulturne rastline več namembnosti, bi bilo treba uporabiti predelano vodo najvišjega razreda kakovosti, razen če se uporabijo ustrezne pregrade, ki omogočajo doseganje zahtevane kakovosti.

- (23) Zagotoviti je treba, da je uporaba predelane vode varna, ter s tem spodbuditi ponovno uporabo vode na ravni Unije in povečati zaupanje javnosti vanjo. Zato bi bilo treba proizvodnjo predelane vode za namakanje v kmetijstvu in oskrbo z njo dovoliti samo na podlagi dovoljenja, ki ga izdajo pristojni organi držav članic. Za zagotovitev usklajenega pristopa na ravni Unije, sledljivosti predelane vode in preglednosti bi bilo treba na ravni Unije določiti pravila materialnega prava za taka dovoljenja. Podrobnosti postopkov za izdajo dovoljenj, kot so imenovanje pristojnih organov in roki, pa bi morale določiti države članice. Te bi morale imeti možnost, da uporabijo obstoječe postopke za izdajo dovoljenj, ki bi jih bilo treba prilagoditi, da bi se upoštevale zahteve, uvedene s to uredbo. Države članice bi morale pri imenovanju odgovornih strani za pripravo načrta obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode ter pristojnega organa za izdajo dovoljenja za proizvodnjo predelane vode in oskrbo z njo zagotoviti, da ni nasprotja interesov.
- (24) Če se izkaže, da sta potrebna upravljavec distribucijskega sistema za predelano vodo in upravljavec objekta za shranjevanje predelane vode, bi moralo biti možno, da se zahteva, da imajo taki upravljavci dovoljenje. Če so izpolnjene vse zahteve za dovoljenje, bi moral pristojni organ v državi članici izdati dovoljenje, ki vsebuje vse potrebne pogoje in ukrepe, določene v načrtu obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode.

- (25) Za namene te uredbe bi moralo biti mogoče, da dejavnosti čiščenja in dejavnosti predelave komunalne odpadne vode potekajo na isti fizični lokaciji in se zanje uporablja isti objekt ali različni, ločeni objekti. Poleg tega bi moralo biti mogoče, da sta upravljavec čistilne naprave in upravljavec objekta za predelavo vode isti subjekt.
- (26) Pristojni organi bi morali preverjati skladnost predelane vode s pogoji iz ustreznega dovoljenja. V primeru neskladnosti bi morali ti organi od odgovornih strani zahtevati, naj sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti predelane vode. Oskrba s predelano vodo bi se morala prekiniti, kadar neskladnost povzroči znatno tveganje za okolje ali zdravje ljudi ali živali.
- (27) Namen določb te uredbe je dopolnjevati zahteve drugih zakonodajnih aktov Unije, zlasti v zvezi z morebitnimi tveganji za zdravje in okolje.

Da bi se zagotovil celovit pristop k obravnavi morebitnih tveganj za okolje ter za zdravje ljudi in živali, bi morali upravljavci objektov za predelavo vode in pristojni organi upoštevati zahteve iz drugih ustreznih zakonodajnih aktov Unije, zlasti direktiv Sveta 86/278/EGS¹ in 91/676/EGS², direktiv 91/271/EGS, 98/83/ES in 2000/60/ES, uredb (ES) št. 178/2002³, (ES) št. 852/2004⁴, (ES) št. 183/2005⁵, (ES) št. 396/2005⁶ in (ES) št. 1069/2009⁷ Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 2006/7/ES⁸, 2006/118/ES⁹, 2008/105/ES¹⁰ in 2011/92/EU¹¹ Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb Komisije (ES) št. 2073/2005¹², (ES) št. 1881/2006¹³ in (EU) št. 142/2011¹⁴.

-
- ¹ Direktiva Sveta 86/278/EGS z dne 12. junija 1986 o varstvu okolja, zlasti tal, kadar se blato iz čistilnih naprav uporablja v kmetijstvu (UL L 181, 4.7.1986, str. 6).
- ² Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).
- ³ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).
- ⁴ Uredba (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L 139, 30.4.2004, str. 1).
- ⁵ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme (UL L 35, 8.2.2005, str. 1).
- ⁶ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L 70, 16.3.2005, str. 1).
- ⁷ Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).
- ⁸ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/7/ES z dne 15. februarja 2006 o upravljanju kakovosti kopalnih voda in razveljavitvi Direktive 76/160/EGS (UL L 64, 4.3.2006, str. 37).
- ⁹ Direktiva 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (UL L 372, 27.12.2006, str. 19).
- ¹⁰ Direktiva 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 348, 24.12.2008, str. 84).
- ¹¹ Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 26, 28.1.2012, str. 1).
- ¹² Uredba Komisije (ES) št. 2073/2005 z dne 15. novembra 2005 o mikrobioloških merilih za živila (UL L 338, 22.12.2005, str. 1).
- ¹³ Uredba Komisije (ES) št. 1881/2006 z dne 19. decembra 2006 o določitvi mejnih vrednosti nekaterih onesnaževal v živilih (UL L 364, 20.12.2006, str. 5).
- ¹⁴ Uredba Komisije (EU) št. 142/2011 z dne 25. februarja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter o izvajanju Direktive Sveta 97/78/ES glede nekaterih vzorcev in predmetov, ki so izvzeti iz veterinarskih pregledov na meji v skladu z navedeno direktivo (UL L 54, 26.2.2011, str. 1).

- (28) Uredba (ES) št. 852/2004 določa splošna pravila za nosilce živilske dejavnosti ter ureja proizvodnjo, predelavo, distribucijo in dajanje v promet hrane, namenjene za prehrano ljudi. Obravnava zdravstveno ustreznost hrane in eno od njenih glavnih načel je, da je za varnost hrane odgovoren predvsem nosilec živilske dejavnosti. Za navedeno uredbo so bile pripravljene tudi podrobne smernice. V tem okviru je zlasti pomembno obvestilo Komisije o smernicah za odpravo mikrobioloških tveganj pri svežem sadju in zelenjavi v primarni proizvodnji z dobro higieno. Minimalne zahteve za predelano vodo, ki so določene v tej uredbi, nosilec živilske dejavnosti ne preprečujejo, da kakovost vode, ki je potrebna za izpolnjevanje Uredbe (ES) št. 852/2004, dosežejo tako, da na naslednji stopnji uporabijo več možnosti čiščenja vode, samostojno ali v kombinaciji z možnostmi, ki ne vključujejo čiščenja.
- (29) Recikliranje in ponovna uporaba očiščene odpadne vode imata velik potencial. Z namenom podpiranja in spodbujanja ponovne uporabe vode navedba posebnih uporab v okviru te uredbe državam članicam ne bi smela preprečevati, da dovolijo uporabo predelane vode za druge namene, vključno z industrijskimi, rekreacijskimi in okoljskimi nameni, za katere se šteje, da so potrebni glede na nacionalne okoliščine in potrebe, pod pogojem, da je zagotovljena visoka raven varstva okolja ter varovanja zdravja ljudi in živali.
- (30) Pristojni organi bi morali z izmenjavo informacij sodelovati z drugimi ustreznimi organi, da bi zagotovili izpolnjevanje zadevnih zahtev Unije in nacionalnih zahtev.

- (31) Da bi se povečalo zaupanje v ponovno uporabo vode, bi bilo treba javnosti zagotoviti informacije. Dajanje na voljo jasnih, razumljivih in ažurnih informacij o ponovni uporabi vode bi omogočilo večjo preglednost in sledljivost, poleg tega bi bilo lahko posebej uporabno za druge zadevne organe, za katere ima določena ponovna uporaba vode posledice. Države članice bi morale za spodbujanje ponovne uporabe vode in za to, da bi se zainteresirane strani seznanile s koristmi ponovne uporabe vode in s tem spodbudile sprejemanje te prakse, poskrbeti za pripravo informacijskih kampanj in kampanj ozaveščanja, ki so prilagojene obsegu ponovne uporabe vode.
- (32) Izobraževanje in usposabljanje končnih uporabnikov sta ključnega pomena kot sestavna dela izvajanja in ohranjanja preventivnih ukrepov. V načrtu obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode bi bilo treba upoštevati posebne ukrepe za preprečevanje izpostavljenosti ljudi, kot so uporaba osebne zaščitne opreme, umivanje rok in osebna higiena.

- (33) Cilj Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ je v državah članicah zagotoviti pravico do dostopa do informacij o okolju v skladu s Konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah² (Aarhuška konvencija). Direktiva 2003/4/ES določa obsežne obveznosti v zvezi z dajanjem informacij o okolju na voljo na zahtevo in dejavnim razširjanjem takih informacij. Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta³ zajema izmenjavo prostorskih informacij, vključno s podatkovnimi nizi o različnih okoljskih temah. Pomembno je, da določbe te uredbe v zvezi z dostopom do informacij in ureditvami izmenjave podatkov dopolnjujejo navedeni direktivi in ne vzpostavljajo ločene pravne ureditve. Zato določbe te uredbe o obveščanju javnosti in informacijah o spremljanju izvajanja ne bi smele posegati v direktivi 2003/4/ES in 2007/2/ES.
- (34) Podatki, ki jih zagotovijo države članice, so bistveni za to, da lahko Komisija spremlja in oceni to uredbo glede na njene cilje.

¹ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

² UL L 124, 17.5.2005, str. 4.

³ Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

- (35) Komisija bi morala v skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹ ovrednotiti to uredbo. Vrednotenje bi moralo temeljiti na petih merilih, in sicer uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti za Unijo, ter zagotavljati podlago za ocene učinka morebitnih nadaljnjih ukrepov. Pri vrednotenju bi bilo treba upoštevati znanstveni napredek, predvsem glede možnega vpliva snovi, ki vzbujaajo zaskrbljenost.
- (36) Minimalne zahteve za varno ponovno uporabo očiščene komunalne odpadne vode odražajo razpoložljiva znanstvena dognanja in mednarodno priznane standarde in prakse v zvezi s ponovno uporabo vode ter zagotavljajo, da se lahko takšna voda varno uporablja za namakanje v kmetijstvu, s čimer se zagotavlja visoka raven varstva okolja ter varovanja zdravja ljudi in živali. Komisija bi morala imeti možnost, da na podlagi rezultatov vrednotenja te uredbe ali kadar koli bi bilo to potrebno zaradi novih znanstvenih spoznanj in tehničnega napredka, preuči, ali bi bilo treba pregledati minimalne zahteve iz oddelka 2 Priloge I, in bi po potrebi morala pripraviti zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.

¹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (37) Da bi ključne elemente obvladovanja tveganja prilagodili tehničnemu in znanstvenemu napredku, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte za spremembo ključnih elementov obvladovanja tveganja, določenih v tej uredbi. Poleg tega bi bilo treba za zagotovitev visoke ravni varstva okolja ter varovanja zdravja ljudi in živali Komisiji omogočiti, da sprejema delegirane akte, ki z določitvijo tehničnih specifikacij dopolnjujejo ključne elemente obvladovanja tveganja, določene v tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (38) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje podrobnih pravil o obliki in predstavitvi informacij v zvezi s spremljanjem izvajanja te uredbe, ki jih morajo zagotoviti države članice, ter obliki in predstavitvi pregleda na ravni Unije, ki ga pripravi Evropska agencija za okolje. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (39) Namen te uredbe je med drugim varstvo okolja ter varovanje zdravja ljudi in živali. Kot je Sodišče že večkrat opozorilo, bi bila načelna izključitev možnosti, da se zadevne osebe sklicujejo na obveznost, uvedeno z direktivo, v nasprotju z zavezujočim učinkom, ki ga ima direktiva na podlagi tretjega odstavka člena 288 Pogodbe o delovanju Evropske unije. To stališče velja tudi za uredbo, katere cilj je zagotoviti, da bo predelana voda varna za namakanje v kmetijstvu.
- (40) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in bi morale sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (41) Ker ciljev te uredbe, in sicer varstva okolja ter varovanja zdravja ljudi in živali, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (42) Državam članicam je treba zagotoviti dovolj časa za vzpostavitev upravne infrastrukture, potrebne za uporabo te uredbe, upravljavcem pa dovolj časa za pripravo na uporabo novih pravil.
- (43) Da bi v največji možni meri razvili in spodbudili ponovno uporabo ustrezno očiščene odpadne vode, in da bi zagotovili pomembno izboljšanje zanesljivosti ustrezno očiščene odpadne vode in uspešno delujočih metod uporabe, bi morala Unija podpirati raziskave in razvoj na tem področju prek programa Obzorje Evropa.
- (44) Namen te uredbe je spodbujanje trajnostne uporabe vode. Komisija bi se zato morala zavzeti za uporabo programov Unije, med drugim programa LIFE, za podporo lokalnih pobud za ponovno uporabo ustrezno očiščene odpadne vode –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in namen

1. Ta uredba določa minimalne zahteve za kakovost vode in spremljanje ter določbe za obvladovanje tveganja, za varno uporabo predelane vode v okviru celovitega upravljanja z vodami.
2. Namen te uredbe je zagotoviti, da je predelana voda varna za namakanje v kmetijstvu, s čimer se zagotovi visoka raven varstva okolja ter varovanja zdravja ljudi in živali, spodbuja krožno gospodarstvo, podpira prilagajanje podnebnim spremembam in prispeva k ciljem Direktive 2000/60/ES z usklajenim obravnavanjem pomanjkanja vode in posledičnih obremenitev vodnih virov po vsej Uniji, kar prispeva tudi k učinkovitemu delovanju notranjega trga.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja, kadar koli se očiščena komunalna odpadna voda v skladu s členom 12(1) Direktive 91/271/EGS ponovno uporabi za namakanje v kmetijstvu, kot je določeno v oddelku 1 Priloge I k tej uredbi.

2. Država članica lahko odloči, da ponovna uporaba vode za namakanje v kmetijstvu na enem ali več vodnih območjih ali njihovih delih ni primerna, ob upoštevanju naslednjih meril:
- (a) geografskih in podnebnih razmer območja ali njegovih delov;
 - (b) obremenitev drugih vodnih virov in stanja teh virov, vključno s količinskim stanjem vodnih teles podzemnih voda, kot je navedeno v Direktivi 2000/60/ES;
 - (c) obremenitev vodnih teles površinskih voda, v katera se odvaja očiščena komunalna odpadna voda, in stanja teh teles;
 - (d) okoljskih stroškov in stroškov vira predelane vode ter okoljskih stroškov in stroškov drugih vodnih virov.

Vsaka odločitev, sprejeta na podlagi prvega pododstavka, se ustrezno utemelji na podlagi meril iz navedenega pododstavka in predloži Komisiji. Pregleda se po potrebi, zlasti ob upoštevanju napovedi glede podnebnih sprememb in nacionalnih strategij za prilagajanje podnebnim spremembam, in vsaj vsakih šest let, ob upoštevanju načrtov upravljanja povodij, izdelanih v skladu z Direktivo 2000/60/ES.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se iz te uredbe lahko izvzamejo raziskovalni ali pilotni projekti v zvezi z objekti za predelavo vode, kadar pristojni organ ugotovi, da so izpolnjena naslednja merila:
- (a) raziskovalni ali pilotni projekt se ne bo izvajal v vodnem telesu, ki se uporablja za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi, ali na ustreznem vodovarstvenem območju, določenem v skladu z Direktivo 2000/60/ES;
 - (b) izvajalo se bo ustrezno spremljanje raziskovalnega ali pilotnega projekta.

Vsako izvzetje na podlagi tega odstavka se omeji na največ pet let.

Kulturne rastline, pridelane v okviru raziskovalnega ali pilotnega projekta, izvzetega na podlagi tega odstavka, se ne dajo na trg.

4. Ta uredba se uporablja brez poseganja v Uredbo (ES) št. 852/2004 in nosilec živilske dejavnosti ne preprečuje, da kakovost vode, ki je potrebna za izpolnjevanje navedene uredbe, dosežejo tako, da na naslednji stopnji uporabijo več možnosti čiščenja vode, samostojno ali v kombinaciji z možnostmi, ki ne vključujejo čiščenja, ali da za namakanje v kmetijstvu uporabijo alternativne vodne vire.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „pristojni organ“ pomeni organ ali telo, ki ga država članica imenuje za izpolnjevanje njenih obveznosti iz te uredbe v zvezi z izdajo dovoljenj za proizvodnjo predelane vode ali oskrbo z njo, z izvzetji za raziskovalne ali pilotne projekte in s preverjanji skladnosti;
- (2) „končni uporabnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je javni ali zasebni subjekt, ki uporablja predelano vodo za namakanje v kmetijstvu;
- (3) „komunalna odpadna voda“ pomeni komunalno odpadno vodo, kot je opredeljena v točki 1 člena 2 Direktive 91/271/EGS;
- (4) „predelana voda“ pomeni komunalno odpadno vodo, ki je bila očiščena v skladu z zahtevami iz Direktive 91/271/EGS in ki je posledica dodatnega čiščenja v objektu za predelavo vode v skladu z oddelkom 2 Priloge I k tej uredbi;
- (5) „objekt za predelavo vode“ pomeni komunalno čistilno napravo ali drug objekt, v katerem se komunalna odpadna voda, ki izpolnjuje zahteve iz Direktive 91/271/EGS, dodatno očisti, da se proizvede voda, ki je primerna za uporabo, določeno v oddelku 1 Priloge I k tej uredbi;

- (6) „upravljavec objekta za predelavo vode“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki zastopa zasebni subjekt ali javni organ ter upravlja ali nadzoruje objekt za predelavo vode;
- (7) „nevarnost“ pomeni biološko, kemično, fizično ali radiološko sredstvo, ki lahko škoduje ljudem, živalim, kulturnim ali drugim rastlinam, drugim kopenskim organizmom, vodnim organizmom, tloraj ali okolju na splošno;
- (8) „tveganje“ pomeni verjetnost, da bodo ugotovljene nevarnosti v določenem časovnem okviru povzročile škodo, vključno z resnostjo posledic;
- (9) „obvladovanje tveganja“ pomeni sistematično obvladovanje, ki dosledno zagotavlja, da je ponovna uporaba vode varna v določenih okoliščinah;
- (10) „preventivni ukrep“ pomeni ustrezn ukrep ali delovanje, ki lahko prepreči ali odpravi tveganje za zdravje ali okolje ali ki lahko zmanjša tako tveganje na sprejemljivo raven;
- (11) „mesto skladnosti“ pomeni mesto, kjer upravljavec objekta za predelavo vode preda predelano vodo naslednjemu akterju v verigi;

- (12) „pregrada“ pomeni vsako sredstvo, vključno s fizičnimi ali postopkovnimi koraki ali pogoji uporabe, ki zmanjšuje ali preprečuje tveganje za okužbo ljudi, s tem da prepreči stik predelane vode pridelkom za zaužitje in neposredno izpostavljenimi osebami, ali drugo sredstvo, ki na primer zmanjšuje koncentracijo mikroorganizmov v predelani vodi ali preprečuje, da bi ti preživel na pridelku za zaužitje;
- (13) „dovoljenje“ pomeni pisno dovoljenje, ki ga izda pristojni organ, za proizvodnjo predelane vode za namakanje v kmetijstvu ali oskrbo z njo v skladu s to uredbo;
- (14) „odgovorna stran“ pomeni stran, ki opravlja nalogo ali dejavnost v sistemu ponovne uporabe vode, vključno z upravljavcem objekta za predelavo vode, upravljavcem komunalne čistilne naprave, kadar se ta razlikuje od upravljavca objekta za predelavo vode, ustreznim organom, ki ni imenovani pristojni organ, upravljavcem distribucijskega sistema za predelano vodo ali upravljavcem objekta za shranjevanje predelane vode;
- (15) „sistem za ponovno uporabo vode“ pomeni infrastrukturo in druge tehnične elemente, potrebne za proizvodnjo predelane vode, oskrbo z njo in njeno uporabo; vključuje vse elemente od mesta vtoka v komunalno čistilno napravo do mesta, kjer se predelana voda uporabi za namakanje v kmetijstvu, vključno z infrastrukturo za distribucijo in shranjevanje, kjer je to primerno.

Člen 4

Obveznosti upravljavca objekta za predelavo vode in obveznosti glede kakovosti predelane vode

1. Upravljavec objekta za predelavo vode zagotovi, da predelana voda, ki je namenjena za namakanje v kmetijstvu, kot je opredeljeno v oddelku 1 Priloge I, na mestu skladnosti izpolnjuje:

- (a) minimalne zahteve za kakovost vode iz oddelka 2 Priloge I;
- (b) vse dodatne pogoje glede kakovosti vode, ki jih je pristojni organ določil v ustreznem dovoljenju v skladu s točkama (c) in (d) člena 6(3).

Po mestu skladnosti kakovost vode ni več v pristojnosti upravljavca objekta za predelavo vode.

2. Za zagotovitev skladnosti z odstavkom 1 upravljavec objekta za predelavo vode spremlja kakovost vode v skladu z:

- (a) oddelkom 2 Priloge I;
- (b) vsemi dodatnimi pogoji glede spremljanja, ki jih je pristojni organ določil v ustreznem dovoljenju v skladu s točkama (c) in (d) člena 6(3).

Člen 5

Obvladovanje tveganja

1. Pristojni organ zagotovi, da je za proizvodnjo predelane vode, oskrbo z njo in njeno uporabo pripravljen načrt obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode.

En načrt obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode lahko zajema enega ali več sistemov ponovne uporabe vode.

2. Načrt obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode pripravijo upravljavec objekta za predelavo vode, druge odgovorne strani in končni uporabniki, kot je ustrezno. Odgovorne strani, ki pripravljajo načrt obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode, se po potrebi posvetujejo z vsemi drugimi ustreznimi odgovornimi stranmi in končnimi uporabniki.
3. Načrt obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode temelji na vseh ključnih elementih obvladovanja tveganja, določenih v Prilogi II. Določa odgovornosti za upravljanje tveganja upravljavca objekta za predelavo vode in drugih odgovornih strani.
4. Načrt obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode zlasti:
 - (a) v skladu s točko (B) Priloge II določa morebitne potrebne zahteve za upravljavca objekta za predelavo vode poleg tistih, ki so določene v Prilogi I, da bi dodatno zmanjšal morebitna tveganja pred mestom skladnosti;

- (b) ugotavlja nevarnosti in tveganja ter ustrezne preventivne in/ali morebitne korektivne ukrepe v skladu s točko (C) Priloge II;
- (c) ugotavlja dodatne pregrade v sistemu ponovne uporabe vode in morebitne dodatne zahteve, ki so potrebne po mestu skladnosti, da se zagotovi, da je sistem ponovne uporabe vode varen, vključno s pogoji, povezanimi z distribucijo, shranjevanjem in po potrebi uporabo, ter ugotavlja strani, odgovorne za izpolnjevanje teh zahtev.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13 v zvezi s spremembo te uredbe, da se ključni elementi obvladovanja tveganja iz Priloge II prilagodijo tehničnemu in znanstvenemu napredku.

Na Komisijo se tudi prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13, ki dopolnjujejo to uredbo, da se določijo tehnične specifikacije za ključne elemente obvladovanja tveganja iz Priloge II.

Člen 6

Obveznosti glede dovoljenja za predelano vodo

1. Za vsako proizvodnjo predelane vode, ki je namenjena za namakanje v kmetijstvu, kot je določeno v oddelku 1 Priloge I, in oskrbo z njo je potrebno dovoljenje.

2. Odgovorna stran v sistemu za ponovno uporabo vode, vključno s končnim uporabnikom, kadar je to ustrezno v skladu z nacionalnim pravom, pri pristojnem organu države članice, v kateri deluje objekt za predelavo vode ali v kateri se načrtuje njegovo delovanje, vložiti vlogo za izdajo dovoljenja ali za spremembo obstoječega dovoljenja.
3. V dovoljenju so določene obveznosti upravljavca objekta za predelavo vode in, kadar je to ustrezno, morebitnih drugih odgovornih strani. Dovoljenje temelji na načrtu obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode in med drugim vključuje:
 - (a) razred ali razrede kakovosti predelane vode in uporabo v kmetijstvu, ki je v skladu s Prilogo I za predelano vodo dovoljena, kraj uporabe, objekte za predelavo vode in oceno letne količine predelane vode, ki naj bi se proizvedla;
 - (b) pogoje v zvezi z minimalnimi zahtevami za kakovost vode in spremljanje iz oddelka 2 Priloge I;
 - (c) morebitne pogoje v zvezi z dodatnimi zahtevami za upravljavca objekta za predelavo vode, določenimi v načrtu obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode;
 - (d) morebitne druge pogoje, potrebne za zmanjšanje vseh nesprejemljivih tveganj za okolje ter zdravje ljudi in živali, tako da so vsa tveganja na sprejemljivi ravni;

- (e) obdobje veljavnosti dovoljenja;
 - (f) mesto skladnosti.
4. V okviru ocenjevanja vloge se pristojni organ posvetuje in si izmenjuje ustrezne informacije z drugimi ustreznimi organi, zlasti z organi, pristojnimi za vodo in zdravje, če ti niso pristojni organ, in katero koli drugo stranjo, za katero pristojni organ meni, da je ustrezna.
5. Pristojni organ brez odlašanja sprejme odločitev glede izdaje dovoljenja. Kadar pristojni organ zaradi kompleksnosti vloge za sprejetje odločitve glede izdaje dovoljenja potrebuje več kot 12 mesecev od prejema popolne vloge, vlagatelju sporoči predvideni datum svoje odločitve.
6. Dovoljenja se redno ponovno preverjajo in po potrebi posodablajo, in sicer vsaj v naslednjih primerih:
- (a) prišlo je do znatne spremembe zmogljivosti;
 - (b) oprema je bila nadgrajena;
 - (c) dodana je bila nova oprema ali postopki ali
 - (d) prišlo je do sprememb podnebnih razmer ali drugih pogojev, ki znatno vplivajo na ekološko stanje vodnih teles površinskih voda.

7. Države članice lahko zahtevajo, da se za shranjevanje, distribucijo in uporabo predelane vode izda posebno dovoljenje, da bi se upoštevale dodatne zahteve in pregrade, ugotovljene v načrtu obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode iz člena 5(4).

Člen 7

Preverjanje skladnosti

1. Pristojni organ preveri, če so izpolnjeni pogoji iz dovoljenja. Preverjanje skladnosti se izvaja z naslednjimi sredstvi:
 - (a) pregledi na kraju samem;
 - (b) podatki, pridobljeni pri spremljanju, zlasti na podlagi te uredbe;
 - (c) morebitnimi drugimi ustreznimi sredstvi.
2. V primeru neizpolnjevanja pogojev iz dovoljenja pristojni organ zahteva, da upravljavec objekta za predelavo vode in, kadar je to ustrezno, druge odgovorne strani, sprejmejo vse potrebne ukrepe za takojšnjo ponovno vzpostavitev skladnosti in o tem nemudoma obvestijo zadevne končne uporabnike.

3. Kadar neizpolnjevanje pogojev iz dovoljenja predstavlja znatno tveganje za okolje ali zdravje ljudi ali živali, upravljavec objekta za predelavo vode ali katere koli druge odgovorne strani nemudoma začasno prekinejo oskrbo s predelano vodo, dokler pristojni organ ne odloči, da je bila skladnost ponovno vzpostavljena, na podlagi postopkov, opredeljenih v načrtu obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode, v skladu s točko (a) oddelka 2 Priloge I.
4. Če se zgodi incident, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz dovoljenja, upravljavec objekta za predelavo vode ali katere koli druge odgovorne strani o tem nemudoma obvestijo pristojni organ in druge strani, na katere bi to lahko vplivalo, pri čemer pristojnemu organu sporočijo informacije, potrebne za oceno vpliva tega incidenta.
5. Pristojni organ redno preverja, ali odgovorna stran izpolnjuje ukrepe in naloge, določene v načrtu obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode.

Člen 8

Sodelovanje med državami članicami

1. Kadar je ponovna uporaba vode čezmejnega pomena, države članice imenujejo kontaktno točko za zagotovitev ustreznega sodelovanja s kontaktnimi točkami in pristojnimi organi drugih držav članic ali uporabijo obstoječe strukture, vzpostavljene z mednarodnimi sporazumi.

Vloga kontaktnih točk ali obstoječih struktur je, da:

- (a) prejemajo in posredujejo prošnje za pomoč;
- (b) na zahtevo zagotavljajo pomoč in
- (c) usklajujejo komunikacijo med pristojnimi organi.

Pristojni organi pred izdajo dovoljenja s kontaktno točko v državi članici, v kateri naj bi se predelana voda uporabljala, izmenjajo informacije o pogojih iz člena 6(3).

2. Države članice brez nepotrebnega odlašanja odgovorijo na prošnje za pomoč.

Člen 9

Obveščanje in ozaveščanje

Na ohranjanje vodnih virov kot posledico ponovne uporabe vode se opozarja v splošnih kampanjah ozaveščanja v državah članicah, kjer se predelana voda uporablja za namakanje v kmetijstvu. Take kampanje lahko vključujejo tudi promoviranje koristi varne ponovne uporabe vode.

Te države članice lahko izvajajo tudi informacijske kampanje za končne uporabnike, da se zagotovi optimalna in varna uporaba predelane vode ter s tem visoka raven varstva okolja ter varovanja zdravja ljudi in živali.

Države članice lahko takšne informacijske kampanje in kampanje ozaveščanja prilagodijo obsegu ponovne uporabe vode.

Člen 10
Obveščanje javnosti

1. Brez poseganja v direktivi 2003/4/ES in 2007/2/ES države članice, v katerih se predelana voda uporablja za namakanje v kmetijstvu, kakor je določeno v oddelku 1 Priloge I k tej uredbi, zagotovijo, da so javnosti na spletu ali prek drugih sredstev na voljo ustrezne in posodobljene informacije o ponovni uporabi vode. Navedene informacije zajemajo naslednje:
 - (a) količino in kakovost predelane vode, dobavljene v skladu s to uredbo;
 - (b) odstotni delež predelane vode v državi članici, dobavljene v skladu s to uredbo, v primerjavi s skupno količino očiščene komunalne odpadne vode, kadar so takšni podatki na voljo;
 - (c) dovoljenja, izdana ali spremenjena v skladu s to uredbo, vključno s pogoji, ki so jih pristojni organi določili v skladu s členom 6(3) te uredbe;
 - (d) rezultate morebitnih preverjanj skladnosti, izvedenih v skladu s členom 7(1) te uredbe;

- (e) kontaktne točke, imenovane v skladu s členom 8(1) te uredbe.
- 2. Informacije iz odstavka 1 se posodobijo vsaki dve leti.
- 3. Države članice zagotovijo, da se vsaka odločitev, sprejeta v skladu s členom 2(2), objavi na spletu ali prek drugih sredstev.

Člen 11

Informacije v zvezi s spremljanjem izvajanja

- 1. Brez poseganja v direktivi 2003/4/ES in 2007/2/ES države članice, v katerih se predelana voda uporablja za namakanje v kmetijstvu, kot je opredeljeno v oddelku 1 Priloge I k tej uredbi, ob pomoči Evropske agencije za okolje:
 - (a) do ... [šest let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] vzpostavijo in objavijo, nato pa vsakih šest let posodablajo zbirko podatkov, ki vsebuje informacije o rezultatih preverjanja skladnosti, izvedenega v skladu s členom 7(1) te uredbe, in druge informacije, ki jih je treba v skladu s členom 10 te uredbe objaviti na spletu ali prek drugih sredstev;
 - (b) vzpostavijo, objavijo in nato vsako leto posodablajo zbirko podatkov, ki vsebuje informacije o primerih neskladnosti s pogoji iz dovoljenja, ki so bile zbrane v skladu s členom 7(1) te uredbe, ter informacije o ukrepih, sprejetih v skladu s členom 7(2) in (3) te uredbe.

2. Države članice zagotovijo, da imajo Komisija, Evropska agencija za okolje ter Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni dostop do zbirk podatkov iz odstavka 1.
3. Evropska agencija za okolje v posvetovanju z državami članicami na podlagi zbirk podatkov iz odstavka 1 redno ali na zahtevo Komisije pripravi, objavi in posodablja pregled na ravni Unije. Ta pregled po potrebi vključuje kazalnike dosežkov, rezultatov in učinkov te uredbe, zemljevide ter poročila držav članic.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi podrobna pravila glede oblike in predstavitve informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z odstavkom 1, ter podrobna pravila glede oblike in predstavitve pregleda na ravni Unije iz odstavka 3. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14.
5. Komisija v posvetovanju z državami članicami do ... [dve leti po datumu začetka veljavnosti te uredbe] določi smernice, ki bodo v pomoč pri uporabi te uredbe.

Člen 12
Vrednotenje in pregled

1. Komisija do ... [osem let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] opravi vrednotenje te uredbe. Vrednotenje temelji vsaj na naslednjem:
 - (a) izkušnjah, pridobljenih pri izvajanju te uredbe;
 - (b) zbirkah podatkov, ki jih države članice sestavijo v skladu s členom 11(1), in pregledu na ravni Unije, ki ga v skladu s členom 11(3) pripravi Evropska agencija za okolje;
 - (c) ustreznih znanstvenih, analitičnih in epidemioloških podatkih;
 - (d) tehničnem in znanstvenem znanju;
 - (e) priporočilih SZO, kadar so na voljo, ali drugih mednarodnih smernicah ali standardih ISO.
2. Komisija pri izvajanju vrednotenja posebno pozornost nameni naslednjim vidikom:
 - (a) minimalnim zahtevam iz Priloge I;

- (b) ključnim elementom obvladovanja tveganja iz Priloge II;
 - (c) dodatnim zahtevam, ki so jih pristojni organi določili v skladu s točkama (c) in (d) člena 6(3);
 - (d) vplivu ponovne uporabe vode na okolje ter zdravje ljudi in živali, vključno z vplivom snovi, ki vzbujajo zaskrbljenost.
3. Komisija v okviru vrednotenja oceni izvedljivost:
- (a) razširitve področja uporabe te uredbe na predelano vodo, namenjeno za druge posebne namene, vključno s ponovno uporabo za industrijske namene;
 - (b) razširitve zahtev iz te uredbe, da bi zajemale posredno uporabo očiščene odpadne vode.
4. Komisija lahko na podlagi rezultatov vrednotenja ali kadar koli bi bilo to potrebno zaradi novih tehničnih in znanstvenih spoznanj, preuči, ali bi bilo treba pregledati minimalne zahteve iz oddelka 2 Priloge I.
5. Komisija po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.

Člen 13

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(5) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 5(5) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 5(5), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 14

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Direktivo 2000/60/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 15

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo do ... [štiri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe] in jo uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 16

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... [tri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

PRILOGA I

UPORABE IN MINIMALNE ZAHTEVE

Oddelek 1: Uporabe predelane vode

Namakanje v kmetijstvu

Namakanje v kmetijstvu pomeni namakanje naslednjih vrst kulturnih rastlin:

- prehrabnih rastlin, ki se zaužijejo surove, kar pomeni kulturne rastline, ki so namenjene za prehrano ljudi in se zaužijejo surove ali nepredelane;
- predelanih prehrabnih rastlin, kar pomeni kulturne rastline, ki so namenjene za prehrano ljudi po postopku predelave (tj. skuhane ali industrijsko predelane);
- neprehrabnih rastlin, kar pomeni kulturne rastline, ki niso namenjene za prehrano ljudi (npr. pašniki in krmne rastline, predivnice, okrasne, semenske in energetske rastline ter travna ruša).

Brez poseganja v drugo zadevno pravo Unije na področju okolja in zdravja lahko države članice uporabljajo predelano vodo za druge namene, na primer:

- v industriji in
- v rekreacijske namene in na področju okolja.

Oddelek 2: Minimalne zahteve

Minimalne zahteve, ki se uporabljajo za predelano vodo, namenjeno za namakanje v kmetijstvu

Razredi kakovosti predelane vode ter dovoljene uporabe in metode namakanja za vsak razred so določeni v preglednici 1. Minimalne zahteve za kakovost vode so določene v preglednici 2 točke (a). Najmanjša pogostost spremljanja in cilji uspešnosti za spremljanje predelane vode so določeni v preglednici 3 (rutinsko spremljanje) in v preglednici 4 (validacijsko spremljanje) točke (b).

Kulturne rastline, ki spadajo v določeno kategorijo, se namakajo s predelano vodo ustreznega najnižjega razreda kakovosti predelane vode, ki je naveden v preglednici 1, razen če se uporabljajo ustrezne dodatne pregrade iz točke (c) člena 5(4), s čimer so izpolnjene zahteve glede kakovosti iz preglednice 2 točke (a). Take dodatne pregrade lahko temeljijo na okvirnem seznamu preventivnih ukrepov iz točke 7 Priloge II ali katerih koli drugih enakovrednih nacionalnih ali mednarodnih standardih, npr. na standardu ISO 16075–2.

Preglednica 1: Razredi kakovosti predelane vode ter dovoljena uporaba v kmetijstvu in metoda namakanja

Najnižji razred kakovosti predelane vode	Kategorija kulturnih rastlin ^(*)	Metoda namakanja
A	Vse prehrabne rastline, ki se zaužijejo surove, katerih užitni del je v neposrednem stiku s predelano vodo, ter korenovke in gomoljnice, ki se zaužijejo surove	Vse metode namakanja
B	Prehrabne rastline, ki se zaužijejo surove ter katerih užitni del raste nad tlemi in ni v neposrednem stiku s predelano vodo, predelane prehrabne rastline in neprehabne rastline, vključno s kulturnimi rastlinami, ki se uporabljajo za krmljenje živali za proizvodnjo mleka ali mesa	Vse metode namakanja
C	Prehrabne rastline, ki se zaužijejo surove ter katerih užitni del raste nad tlemi in ni v neposrednem stiku s predelano vodo, predelane prehrabne rastline in neprehabne rastline, vključno s kulturnimi rastlinami, ki se uporabljajo za krmljenje živali za proizvodnjo mleka ali mesa	Kapljično namakanje ^(**) ali druga metoda namakanja, pri kateri ne pride do neposrednega stika z užitnim delom kulturne rastline
D	Industrijske in energetske rastline ter semenske rastline	Vse metode namakanja ^(***)

(*) Če ista vrsta namakane kulturne rastline spada v več kategorij iz preglednice 1, se uporabljajo zahteve za najstrožjo kategorijo.

(**) Kapljično namakanje je sistem za mikronamakanje, ki lahko rastlinam dovaja vodo v obliki kapljic ali šibkih curkov ter vključuje zelo počasno (2–20 litrov/uro) kapljanje vode na tla ali neposredno pod površino tal iz sistema plastičnih cevi z majhnim premerom, ki imajo izhodne odprtine, imenovane kapljalniki.

(***) V primeru metod namakanja, ki posnemajo dež, bi bilo treba posebno pozornost nameniti varovanju zdravja delavcev ali drugih navzočih oseb. V ta namen se uporabijo ustrezni preventivni ukrepi.

(a) Minimalne zahteve za kakovost vode

Preglednica 2: Zahteve glede kakovosti predelane vode za namakanje v kmetijstvu

Kakovostni razred predelane vode	Okvirni cilj tehnologije	Zahteve glede kakovosti				Drugo
		<i>E. coli</i> (število/100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	Neraztopljene snovi (mg/l)	Motnost (NTU)	
A	Sekundarno čiščenje, filtriranje in dezinfekcija	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 cfu/l, če obstaja nevarnost aerosolizacije Črevesne ogorčice (jajčeca helmintov): ≤ 1 jajčece/l za namakanje pašnikov ali krmnih rastlin
B	Sekundarno čiščenje in dezinfekcija	≤ 100	V skladu z Direktivo 91/271/EGS (Priloga I, preglednica 1)	V skladu z Direktivo 91/271/EGS (Priloga I, preglednica 1)	–	
C	Sekundarno čiščenje in dezinfekcija	≤ 1 000			–	
D	Sekundarno čiščenje in dezinfekcija	≤ 10 000			–	

Predelana voda se šteje za skladno z zahtevami iz preglednice 2, kadar meritve za to predelano vodo izpolnjujejo vsa naslednja merila:

- 90 % ali več vzorcev ne presega navedenih vrednosti za bakteriji *E. coli* in *Legionella* spp. ter črevesne ogorčice; nobena vrednost vzorcev ne presega najvišje meje odstopanja za eno logaritemsko enoto od navedene vrednosti za bakteriji *E. coli* in *Legionella* spp. ter 100 % navedene vrednosti za črevesne ogorčice;
- 90 % ali več vzorcev ne presega navedenih vrednosti za BOD₅, neraztopljenih snovi in motnosti v razredu A; nobena vrednost vzorcev ne presega najvišje meje odstopanja, ki je 100 % navedene vrednosti.

(b) Minimalne zahteve za spremljanje

Upravljalci objektov za predelavo vode izvajajo rutinsko spremljanje, s katerim preverjajo, ali je predelana voda skladna z minimalnimi zahtevami za kakovost vode iz točke (a). Rutinsko spremljanje je vključeno v postopke preverjanja sistema za ponovno uporabo vode.

Vzorci, ki se uporabijo za preverjanje skladnosti z mikrobiološkimi parametri na mestu skladnosti, se odvzamejo v skladu s standardom EN ISO 19458 ali katerim koli drugim nacionalnim ali mednarodnim standardom, ki zagotavlja enakovredno kakovost.

Preglednica 3: Najmanjša pogostost rutinskega spremljanja predelane vode za namakanje v kmetijstvu

	Najmanjša pogostost spremljanja					
Razred kakovosti predelane vode	<i>E. coli</i>	BOD ₅	Neraztopljene snovi	Motnost	<i>Legionella</i> spp. (kadar je ustrezno)	Črevesne ogorčice (kadar je ustrezno)
A	Enkrat na teden	Enkrat na teden	Enkrat na teden	Stalno	Dvakrat na mesec	Dvakrat na mesec ali kot določi upravljavec objekta za predelavo vode glede na število jajčec v odpadni vodi, ki se dovaja v objekt za predelavo vode
B	Enkrat na teden	V skladu z Direktivo 91/271/EGS (Priloga I, oddelek D)	V skladu z Direktivo 91/271/EGS (Priloga I, oddelek D)	–		
C	Dvakrat na mesec			–		
D	Dvakrat na mesec			–		

Validacijsko spremljanje se izvede pred začetkom delovanja novega objekta za predelavo vode.

Objekti za predelavo vode, ki na dan ... [datum začetka veljavnosti te uredbe] že delujejo in izpolnjujejo zahteve glede kakovosti predelane vode iz preglednice 2 točke (a), so izvzeti iz te obveznosti glede validacijskega spremljanja.

Validacijsko spremljanje pa se izvede v vseh primerih, ko se oprema nadgradi in kadar se doda nova oprema ali postopki.

Validacijsko spremljanje se izvede za razred kakovosti predelane vode z najstrožjimi zahtevami, tj. razred A, da se oceni, ali so cilji uspešnosti (zmanjšanje $\log_{10}$) doseženi.

Validacijsko spremljanje vključuje spremljanje indikatorskih mikroorganizmov, povezanih s posamezno skupino patogenov, in sicer bakterije, virusi in protozoji. Izbrani indikatorski mikroorganizmi so *E. coli* za patogene bakterije, F-specifični kolifagi, somatski kolifagi ali kolifagi za patogene viruse ter spore *Clostridium perfringens* ali bakterije, ki tvorijo spore in zmanjšujejo sulfate, za protozoje. Cilji uspešnosti (zmanjšanje $\log_{10}$) za validacijsko spremljanje za izbrane indikatorske mikroorganizme so določeni v preglednici 4 in morajo biti doseženi na mestu skladnosti, pri čemer se upoštevajo koncentracije v surovi odpadni vodi, ki vstopa v komunalno čistilno napravo. Cilje uspešnosti bi morale doseči ali preseči vsaj 90 % validacijskih vzorcev.

Če biološki kazalnik v surovi odpadni vodi ni navzoč v zadostni količini, da bi dosegli zmanjšanje $\log_{10}$, odsotnost tega biološkega kazalnika v predelani vodi pomeni, da so validacijske zahteve izpolnjene. Doseganje cilja uspešnosti se lahko ugotovi z analitičnim nadzorom, s seštevanjem uspešnosti, pripisane posameznim fazam čiščenja na podlagi znanstvenih dognanj za standardne uveljavljene postopke, kot so objavljeni podatki iz poročil o preskusih ali študije primerov ali na podlagi laboratorijskih preskusov v nadzorovanih pogojih za inovativno čiščenje.

Preglednica 4: Validacijsko spremljanje predelane vode za namakanje v kmetijstvu

Razred kakovosti predelane vode	Indikatorski mikroorganizmi ^(*)	Cilji uspešnosti za verigo čiščenja (zmanjšanje log ₁₀)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Kolifagi skupaj/F-specifični kolifagi/somatski kolifagi/kolifagi ^(**)	≥ 6,0
	Spore <i>Clostridium perfringens</i> /bakterije, ki tvorijo spore in zmanjšujejo sulfate ^(***)	≥ 4,0 (v primeru spor <i>Clostridium perfringens</i>) ≥ 5,0 (v primeru bakterij, ki tvorijo spore in zmanjšujejo sulfate)

(*) Za namene validacijskega spremljanja se namesto predlaganih indikatorskih mikroorganizmov lahko uporabijo tudi referenčni patogeni mikroorganizmi *Campylobacter*, rotavirus in *Cryptosporidium*. V tem primeru se uporabijo naslednji cilji uspešnosti (zmanjšanje log₁₀): *Campylobacter* (≥ 5,0), rotavirus (≥ 6,0) in *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Kazalnik „Kolifagi skupaj“ je izbran kot najprimernejši kazalnik za viruse. Če pa analiza kolifagov skupaj ni izvedljiva, se analizira vsaj en od njih (F-specifične ali somatske kolifage).

(***) Spore *Clostridium perfringens* so izbrane kot najprimernejši kazalnik za protozoje. Druga možnost pa so bakterije, ki tvorijo spore in zmanjšujejo sulfate, če koncentracija spor *Clostridium perfringens* ne omogoča potrditve zahtevanega zmanjšanja log₁₀.

Metode analize za spremljanje se potrdijo in dokumentirajo v skladu s standardom EN ISO/IEC-17025 ali drugimi nacionalnimi ali mednarodnimi standardi, ki zagotavljajo enako kakovost.

PRILOGA II

(A) Ključni elementi obvladovanja tveganja

Obvladovanje tveganja zajema proaktivno ugotavljanje in obvladovanje tveganj, da se zagotovi varna uporaba predelane vode in upravljanje z njo brez tveganja za okolje ali za zdravje ljudi ali živali. Za te namene se pripravi načrt obvladovanja tveganja pri ponovni uporabi vode na podlagi naslednjih elementov:

1. Opis celotnega sistema za ponovno uporabo vode od vstopa odpadne vode v komunalno čistilno napravo do mesta uporabe, vključno z viri odpadne vode, fazami in uporabljenimi tehnologijami čiščenja v objektu za predelavo vode, infrastrukturo za oskrbo, distribucijo in shranjevanje, predvideno uporabo, krajem in obdobjem uporabe (npr. začasna ali ad hoc uporaba), metodo namakanja, vrsto kulturne rastline, drugimi viri vode, če je predvidena uporaba mešanih virov, ter količinami predelane vode, ki bodo dobavljene.
2. Ugotavljanje vseh strani, vključenih v sistem za ponovno uporabo vode, in jasen opis njihovih nalog in odgovornosti.
3. Ugotavljanje morebitnih nevarnosti, zlasti prisotnosti onesnaževal in patogenov, ter tveganj za nevarne dogodke, kot so neuspešno čiščenje vode ali nenamerna uhajanja ali kontaminacija v sistemu ponovne uporabe vode.

4. Ugotavljanje okolij in populacij, za katere se ugotavlja tveganje, ter načinov izpostavljenosti ugotovljenim morebitnim nevarnostim, pri čemer se upoštevajo posebni okoljski dejavniki, kot so lokalna hidrogeologija, topologija, tekstura tal in ekologija, pa tudi dejavniki, povezani z vrsto kulturnih rastlin ter kmetijskimi praksami in praksami namakanja. Upoštevanje morebitnih nepopravljivih ali dolgoročnih negativnih učinkov dejavnosti predelovanja vode na okolje in zdravje, podprto z znanstvenimi dokazi.
5. Ocena tveganj za okolje ter zdravje ljudi in živali, pri čemer se upoštevajo narava ugotovljenih morebitnih nevarnosti, trajanje predvidenih uporab, ugotovljenih okolij in populacij, za katera je ugotovljeno tveganje zaradi izpostavljenosti navedenim nevarnostim, resnost morebitnih učinkov teh nevarnosti, ob upoštevanju previdnostnega načela, ter vsa ustrezna zakonodaja Unije in nacionalna zakonodaja, smernice in minimalne zahteve v zvezi z živili, krmo in varnostjo delavcev. Ocena tveganja bi lahko temeljila na pregledu razpoložljivih znanstvenih študij in podatkov.

Ocena tveganja vsebuje naslednje elemente:

- (a) oceno tveganj za okolje, vključno z vsemi naslednjimi elementi:
 - (i) potrditvijo narave nevarnosti, po potrebi vključno s predvideno ravnojo brez učinka;

- (ii) oceno morebitnega razpona izpostavljenosti;
 - (iii) opredelitvijo tveganj;
- (b) oceno tveganj za zdravje ljudi in živali, vključno z vsemi naslednjimi elementi:
 - (i) potrditvijo narave nevarnosti, po potrebi vključno z razmerjem med odmerkom in odzivom;
 - (ii) oceno morebitnega razpona odmerka ali izpostavljenosti;
 - (iii) opredelitvijo tveganj.

Pri oceni tveganja se lahko uporabi kvalitativni ali semikvantitativni pristop. Kvantitativna ocena tveganja se uporabi, kadar je na voljo dovolj podpornih podatkov ali pri projektih s potencialno visokim tveganjem za okolje ali javno zdravje.

Pri oceni tveganja se upoštevajo vsaj naslednje zahteve in obveznosti:

- (a) zahteva, da se v skladu z Direktivo 91/676/EGS zmanjša in prepreči onesnaževanje vode z nitrati;

- (b) obveznost, da vodovarstvena območja izpolnjujejo zahteve iz Direktive 98/83/ES;
- (c) zahteva, da se dosežejo okoljski cilji iz Direktive 2000/60/ES;
- (d) zahteva, da se v skladu z Direktivo 2006/118/ES prepreči onesnaževanje podzemne vode;
- (e) zahteva, da se dosežejo okoljski standardi kakovosti za prednostne snovi in nekatera druga onesnaževala iz Direktive 2008/105/ES;
- (f) zahteva, da se dosežejo okoljski standardi kakovosti za onesnaževala, ki zadevajo nacionalno raven, in sicer posebna onesnaževala povodij, iz Direktive 2000/60/ES;
- (g) zahteva, da se dosežejo standardi kakovosti za kopalne vode iz Direktive 2006/7/ES;
- (h) zahteve iz Direktive 86/278/EGS glede varstva okolja, zlasti tal, kadar se blato iz čistilnih naprav uporablja v kmetijstvu;

- (i) zahteve glede higiene živil iz Uredbe (ES) št. 852/2004 ter smernice iz Obvestila Komisije o smernicah za odpravljanje mikrobioloških tveganj pri svežem sadju in zelenjavi v primarni proizvodnji z dobro higieno;
- (j) zahteve glede higiene krme iz Uredbe (ES) št. 183/2005;
- (k) zahteva, da se izpolnijo ustrezna mikrobiološka merila iz Uredbe (ES) št. 2073/2005;
- (l) zahteve glede mejnih vrednosti nekaterih onesnaževal v živilih iz Uredbe (ES) št. 1881/2006;
- (m) zahteve glede mejnih vrednosti ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi iz Uredbe (ES) št. 396/2005;
- (n) zahteve glede zdravja živali iz uredb (ES) št. 1069/2009 in (EU) št. 142/2011.

(B) Pogoji v zvezi z dodatnimi zahtevami

6. Upoštevanje zahtev za kakovost vode in spremljanje, ki bi bile dodatne zahtevam iz oddelka 2 Priloge I ali bi bile strožje od teh zahtev ali oboje, kadar je to potrebno in primerno za zagotovitev ustreznega varstva okolja ter varovanja zdravja ljudi in živali, zlasti kadar obstajajo jasni znanstveni dokazi, da tveganje izhaja iz predelane vode in ne iz drugih virov.

Glede na rezultate ocene tveganja iz točke 5 se lahko take dodatne zahteve nanašajo zlasti na:

- (a) težke kovine;
- (b) pesticide;
- (c) stranske proizvode dezinfekcije;
- (d) farmacevtske izdelke;
- (e) druge snovi, ki vzbujajo zaskrbljenost, vključno z mikroonesnaževali in mikroplastiko;
- (f) protimikrobno odpornost.

(C) Preventivni ukrepi

7. Ugotavljanje preventivnih ukrepov, ki so že vzpostavljeni ali bi jih bilo treba sprejeti za omejitev tveganj, da bi bilo mogoče učinkovito obvladovati vsa ugotovljena tveganja. Posebno pozornost se nameni vodnim telesom, ki se uporabljajo za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi, in ustreznim vodovarstvenim območjem.

Taki preventivni ukrepi lahko vključujejo:

- (a) nadzor dostopa;
- (b) dodatne ukrepe za dezinfekcijo ali odstranjevanje onesnaževal;
- (c) posebno namakalno tehnologijo, ki zmanjšuje tveganje nastajanja aerosolov (npr. kapljično namakanje);
- (d) posebne zahteve za namakanje z razprševanjem (npr. največja hitrost vetra, razdalje med razpršilniki in občutljivimi območji);
- (e) posebne zahteve za kmetijske površine (npr. naklon zemljišča, nasičenost tal z vodo in kraška območja);
- (f) spodbujanje odmiranja patogenov pred spravilom pridelka;
- (g) določitev najmanjših varnostnih razdalj (npr. od površinskih voda, vključno z viri, namenjenimi živinoreji, ali od dejavnosti, kot so akvakultura, ribogojstvo, gojenje lupinarjev, plavanje in druge vodne dejavnosti);

- (h) oznake na mestih namakanja z navedbo, da se uporablja predelana voda, ki ni primerna za pitje.

Posebni preventivni ukrepi, ki so lahko pomembni, so navedeni v preglednici 1.

Preglednica 1: Posebni preventivni ukrepi

Razred kakovosti predelane vode	Posebni preventivni ukrepi
A	– Prašiči ne smejo biti izpostavljeni krmi, ki je bila namakana s predelano vodo, razen če je na voljo dovolj podatkov, ki kažejo, da je mogoče obvladovati tveganja za posamezen primer.
B	– Prepoved pobiranja mokrih pridelkov, ki so bili namakani, ali odpadlih pridelkov. – Krave mlekarice v laktaciji naj se ne pasejo, dokler pašnik ni suh. – Krmo je treba pred pakiranjem posušiti ali silirati. – Prašiči ne smejo biti izpostavljeni krmi, ki se je namakala s predelano vodo, razen če je na voljo dovolj podatkov, ki kažejo, da je mogoče obvladovati tveganja za posamezen primer.
C	– Prepoved pobiranja mokrih pridelkov, ki so bili namakani, ali odpadlih pridelkov. – Pašne živali naj se pet dni po zadnjem namakanju ne pasejo. – Krmo je treba pred pakiranjem posušiti ali silirati. – Prašiči ne smejo biti izpostavljeni krmi, ki je bila namakana s predelano vodo, razen če je na voljo dovolj podatkov, ki kažejo, da je mogoče obvladovati tveganja za posamezen primer.
D	– Prepoved pobiranja mokrih pridelkov, ki so bili namakani, ali odpadlih pridelkov.

8. Ustrezni sistemi in postopki za nadzor kakovosti, vključno s spremljanjem ustreznih parametrov za predelano vodo, ter ustrezni programi vzdrževanja opreme.

Priporočljivo je, da upravljavec objekta za predelavo vode vzpostavi in vzdržuje sistem upravljanja kakovosti, certificiran v skladu z ISO 9001 ali enakovrednim standardom.

9. Sistemi za spremljanje stanja okolja, da se zagotovijo povratne informacije, pridobljene s spremljanjem, ter ustrezna potrditev in dokumentacija vseh postopkov.
10. Ustrezni sistemi za obvladovanje incidentov in izrednih razmer, vključno s postopki za obveščanje vseh zadevnih strani o takšnih dogodkih na ustrezen način, ter redno posodabljanje načrta za odzivanje na izredne razmere.

Države članice bi lahko uporabile obstoječe mednarodne smernice ali standarde, kot so smernice ISO 20426:2018 za ocenjevanje in obvladovanje tveganja za zdravje, povezanega s ponovno uporabo vode, ki ni namenjena pitju, in smernice ISO 16075:2015 za uporabo očiščene odpadne vode za namakanje, ali druge enakovredne standarde, sprejete na mednarodni ravni, ali smernice SZO kot instrumente za sistematično ugotavljanje nevarnosti ter ocenjevanje in obvladovanje tveganj na podlagi prednostnega pristopa, ki se uporablja za celotno verigo (od čiščenja komunalne odpadne vode za ponovno uporabo do distribucije in uporabe za namakanje v kmetijstvu ter nadzora učinkov), in ocene tveganja na kraju samem.

11. Zagotovitev, da so med različnimi akterji vzpostavljeni mehanizmi za usklajevanje, da bi zagotovili varno proizvodnjo in uporabo predelane vode.
